

Uzasadnienie

W dniu 5 czerwca 2019r., A. Z. wniósł do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., skargę na działanie radcy prawnego J. P..

W uzasadnieniu skargi wskazano, że z dniem 7.04.2014r. p. M. N. – Prezes Zarządu Kancelarii (...) Sp. z o.o. ustanowiła radcę prawnego J. P. prokurentem Kancelarii a stosowny wniosek został złożony do KRS prawie półtora roku później, tj. 14.09.2015r. W dniu 9.04.2014r. p. M. N. złożyła na ręce radcy prawnego J. P. rezygnację z funkcji Prezesa Zarządu Kancelarii. Radca prawny J. P. nie przedłożył niezwłocznie wniosku o zmianę danych dotyczących Prezesa Zarządu do KRS. Uczynił to dopiero 30.10.2015r. Pani M. N. w dniu 23.02.2015r. udzieliła pełnomocnictwa radcy prawnemu J. P. do reprezentowania Kancelarii. Na podstawie tego pełnomocnictwa radca prawny J. P. podejmował czynności w imieniu Kancelarii, pomimo wiedzy, że pełnomocnictwo zostało udzielone mu przez osobę nieupoważnioną.

Tym samym radca prawny J. P. podejmował czynności, które stanowią poważne naruszenie zasad etyki i godności zawodu

Postanowieniem z dnia 24.06.2019r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. odmówiła wszczęcia dochodzenia, ze względu na przedawnienie karalności czynu. W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie nastąpiła przesłanka powodująca konieczność odmowy wszczęcia postępowania zainicjowanego przez A. Z.. Zgodnie bowiem z treścią art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. Wszystkie czynności radcy prawnego J. P. podniesione w skardze, miały miejsce ponad trzy lata temu. Nie zmienia również stanowiska Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przyjęcie, iż radca prawny J. P. dokonywał działań w ramach czynu ciągłego, gdyż data ostatniego z czynów miała miejsce również ponad trzy lata temu.

Z rozstrzygnięciem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego nie zgodził się skarżący i wniósł w dniu 18.07.2019r. zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący zarzucił w nim obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 307 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych, poprzez zaniechanie sprawdzenia faktów zawartych w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa a zwłaszcza poprzez odstąpienie od przesłuchania zawiadamiającego, co w konsekwencji doprowadziło do niesłusznego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7.04.2014r. p. M. N. – Prezes Zarządu Kancelarii (...) Sp. z o.o. (zwanej dalej Kancelarią), ustanowiła radcę prawnego J. P. prokurentem Kancelarii a stosowny wniosek został złożony do KRS prawie półtora roku później, tj. 14.09.2015r. W dniu 9.04.2014r. p. M. N. złożyła na ręce radcy prawnego J. P. rezygnację z funkcji Prezesa Zarządu Kancelarii. Radca prawny J. P. nie przedłożył niezwłocznie wniosku o zmianę danych dotyczących Prezesa Zarządu do KRS. Uczynił to dopiero 30.10.2015r. Pani M. N. w dniu 23.02.2015r. udzieliła pełnomocnictwa radcy prawnemu J. P. do reprezentowania Kancelarii. Na podstawie tego pełnomocnictwa radca prawny J. P. podejmował czynności w imieniu Kancelarii, pomimo wiedzy, że pełnomocnictwo zostało udzielone mu przez osobę nieupoważnioną. Ponadto w dniu 17.03.2016r. radca prawny J. P. złożył do KRS wniosek o zmianę siedziby firmy, wskazując do tego lokal będący przedmiotem umowy najmu z dnia 21.08.2014r., podpisanej przez M. N., nie będącą już wówczas Prezesem Zarządu spółki, pomimo, że wiedział, iż wynajmujący od umowy odstąpił.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz ustalony stan faktyczny Sąd uznał, że odwołanie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie, wobec czego Sąd postanowił na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. oraz art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy

Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 24 czerwca 2019r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygn. akt RD 96/19.

Sąd popiera stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z którego wynika, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a w szczególności zgodnie z treścią art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych. (t.j. Dz.U. z 2018r. poz. 2115 ze zm.), nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. Wszystkie czynności radcy prawnego J. P. podniesione w skardze, miały miejsce ponad trzy lata temu. Nie zmienia tego faktu nawet gdyby przyjąć, iż radca prawny J. P. dokonywał czynności w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, tj. działałby w ramach czynu ciągłego. W takim przypadku, jako datę wystąpienia przewinienia dyscyplinarnego, przyjmuje się datę ostatniego z czynów, co do których zachodzi podejrzenie, iż wyczerpuje znamiona deliktu dyscyplinarnego. W niniejszej sprawie, jak wynika z treści skargi, radca prawny J. P., w dniu 17 marca 2016r. złożył do KRS wniosek o zmianę siedziby firmy wskazując do tego lokal będący przedmiotem umowy najmu z dnia 21.08.2014r., podpisanej przez M. N., nie będącą już wówczas Prezesem Zarządu spółki, pomimo, że wiedział, iż wynajmujący od umowy odstąpił.

Mając na uwadze powyższe należy ustalić, iż ostatnia czynność dokonana przez radcę prawnego J. P., co do której zachodzi podejrzenie, iż wyczerpuje znamiona deliktu dyscyplinarnego, miała miejsce w dniu 17 marca 2016r., a więc ponad trzy lata przed złożeniem skargi (5 czerwiec 2019r.). Ewentualne dalsze czynności radcy prawnego J. P., jako nie objęte skargą, nie mogą stanowić podstawy do ustalania stanu faktycznego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania dyscyplinarnego w łącznej kwocie 1 200,00 zł, Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. nie przysługuje środek odwoławczy.